

Z LASA WĒLAZŁI

*Szedł chłop do lasa
ùcął bük do basa,
szedł dali, nie rzekł nick,
ùcął brzózkã do skrzëpic.*

Tak w lëdowi piesni „Basëce” sobie robił w lasu chłop. Na co sobie w całoscë w lasu mòże dzysò dac na wòlã? Chto mòże wlezc do lasu? Gwësno wiater. Jeden òstatno narobił skòpicã szkòdów, a czej z niego wëszedł – to ju nie bël las...

Pierszé pëtanié: **za czim** wa tam, chłopci, chò-dzyta? Na romantyczny szpacér. Mòże pòzerac w niebò na ùzémci drzewów, co sã rëchają na wietrze. I przë tim wiersze gadac. A za rãkã trzëmac. Wszëtkò do czasu, czej sã nie bùcnie w drzewò, jakã danã czë

(...) czegò ni mòże w lasu robic? Smiecëc. Zdòrzò sã wcyg, że jaczé bédło przëjedze. Z kùfra wëcygnie domówé, remòntowé smiecëska a cësnie nima pòd nodzi.

chójkã. Ùczafi lëpòlogòwie mówią, że taczé zbùcnié z chójkã chùtkò wëcygò z romantizmù. Niejeden chòdzy do lasu na grzëbë. Mò skòrznie, wãbòrk, kòsz czë jinã satkã z biedrë a ùdzibò sã pòdczerznie i nadmesznie. Do te płòszcz procëm deszczowi. I nozik. Jesmë w lasu, bò jesmë sã zagòdelë na nòukòwé tematë z dzëwczëca, trzë gòdzënë temù na przëstankù àutobùsa 191. Jesmë ju krótëchno òd ùdokazniéniò swi tezë a tu... rów pò òstatny wòjnie i wãtk sã rwie. Bò jidzemë z dzeckã i chcemë pòtkac jaczé zwierzątkò, chòcle sarenkã czë jinégò łosza. Dzeckò òbòczi, jak to žiwca wëdzrzi. W szkòle pòwié. Plusa zarobi. A jesz szkólnò kòza lësce halac. A àutofówò paczëtnica zmiescy le z pól lasa. Bò mùszimë naròz kòniecno prawie pizkù abò jesz co jinégò, a las je nòblëzi. Lëscã sã przëkrëje a pò krzikù. Bò je sã lesnym i to je takò robòta, że sã pò lasu z flintã chòdiwò. Żelë jesz do tegò sã wëstãpiwò jakno felietónowi lesny kòl pòmeraniowégò sãšòda Rómka Drz. – nót je do te pòbierac szpecjalny lasno-felietónowi dodòwk.

Drëdzé pëtanié: **co** nas, chłopów w lasu **czekò**? Klészczë sã mògã wbic, krew wësusac a parchatã bòreliozã wcësnać. I pòrã niedzel z głowë, a doktorat pies napisze... Rabùsznika jidze pòtkac abò jinégò gwòfcëcela. Mało to jich pò krzòkach sedzy?! Pewno jaczi młotk abò jiny wespółòzny statk ze sobã trekò. Kò to je prosto strach miec strach! A jesz je cemno,

cos pòd nogama trzëszczy, jidzesz pò przedłuzony kònfërencje kòl kòledzi, a tu jakòs pòstacjò sã na czrucy, kartã òd bankòmatu wëszarpane a na brzid bezsromòtno zacygnie. A żebë to jesz jakò pòkùsnò bëtã. Colemało same straszne chłopów gwòtcã, a wszëtczé pò mùzycznëch szkòłach wierã, bò baro grajnë...

Mòże téz spòkójnegò wanoznika, co na 1000% z jaczégò rózańca wròcò, pòdeptac chto w dzogin-gòwim nëkù abò róta nordikłoków z czijama. Zaczepic mòże białka z wëmalowónyma lëpama, co gòdò nie wiedzec czemù „50 zł za normalny”. Nie je to za mało?! Jesz bes mògł za wschòdny akcent dołòzëc, bo je przë tim jãzëkòwë przeżëcë. A róz z mòją toyotkã jesmë pòtkelë jednegò dzëka, dosc dzëczëgò. Skùńczëto sã na pòuczeni-m. Jem mù przëòbiécòł, że czej òn mdze szedł drogã – jò pòjadã rowã. Jidze kùresz-

ce trafic na ekòlogów, co na drzewiãtach sedzã a są procëm. Nie je dokładno wiedzec, ò co jima jidze, ale òni ju to wiedzã... temù tam sedzã. Pewno jaczi robòk w drzewie je czësto na zdechnieni-m abò dzãdzël dostòł pierzchù, czë co. To ti „lasny”, bò ti òd wieloribów sã w wòdze mòczã. A ti òd skażeniò lëftu – inhalëją są fabricznyma, kòminowima smrodama.

Trzëcë pëtanié: czegò **ni mòże** w lasu robic? Smiecëc. Zdòrzò sã wcyg, że jaczé bédło przëjedze. Z kùfra wëcygnie domówé, remòntowé smiecëska a cësnie nima pòd nodzi. Szpòkòwac. Głòsno radia pùszczac, nawetkã pò kaszëbskù. Robic jachtë bez zezwòleniò. Pòlëc ògniszczã, w całoscë czej je sëchò òd pòrã tidzeniów i bële piòrd mòże zniëcëc hëc jak smòk. Wjezdżac àutofã. A brón bòze TIRã czë fiatã 126p bez hamùlców. Zbierac pòtrusów. Pardon: zbierac mòże, ale jesc – nié. Rzeszac niepòtrzëbnëch psów do drzewa a òstawiac tescowi z alzhaimrã, i równo kògò, chòcbë nawetkã za skòrã zalòzł a kòl pióra robił. W mechù kòpac, bò sã jesz jaczi zégark nalëze w paczëce z rusczim żòłniérzã, co gò so wżãł za wëzwòlenië naszì òjczëznë. Płòszëc ptòszãtów szpetną gòdkã. Bòdòj òd taczégò prawie chłopsczégò knieniò przë wiplãce kùkówka sã zajikò: kù-kù.

W kùńcu: ni mòże sã zgùbic, bò czim dali sã jidze – tim drzewów je wicy. Czë jakòs tak...

TÓMK FÓPKA